

Skriftlig begrundelse

Det er vigtigt, at personer, der udpeges til udvalg, nævn m.m. kan regne med, at deres arbejde respekteres. De bruger deres tid og erfaring på opgaver, som rekvirenten har ønsket. Ministerens udtalelse kunne forlede nogle til at tro, at medlemmer af udvalg, nævn m.m. er bestikkelige eller kun handler ud fra ønsket om økonomisk vinding.

Elisabeth Arnold (RV):

Nu er vi tilbage ved diskussionen om nedlæggelse af råd, nævn, udvalg og centre og den senere så kendte dødsliste, og i forbindelse med lanceringen af denne liste fremkom finansministeren med en bemærkning om, at der jo var eksempler på, at folk havde været modstandere af et givet nævn og lignende. Når de så fik at vide, at de fik 50.000 kr. eller 100.000 kr. i honorar, så var de pludselig tilhængere.

Mit spørgsmål går på, om ministeren har eksempler på, at sådan nogle situationer har fundet sted. Jeg mener, at det er vigtigt, at personer, der udpeges til udvalg, nævn osv., kan regne med, at deres arbejde respekteres. De bruger deres tid og erfaring på opgaver, som rekvirenten har ønsket, men ministerens udtalelser kunne forlede nogle til at tro, at medlemmer af udvalg, nævn osv. er bestikkelige eller kun handler ud fra ønsket om økonomisk vinding.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Nu gjorde det ikke noget, hvis spørgeren satte sig ind i det, som spørgeren stiller spørgsmål om og bl.a. havde gennemset referatet af det pressemøde, hvor vi forelagde reduktionen i puljer, råd og nævn. Jeg har nemlig ikke sagt som citeret af spørgeren, jeg har ikke udtalt mig om, hvorvidt et medlem af et råd havde skiftet mening efter at være kommet i rådet, jeg har slet ikke omtalt, hvem der sad i rådet. Den antydning, der fremgår af spørgerens spørgsmål om, hvad de mente før og efter, den er fejlagtig.

Men det er rigtigt, at jeg gav et eksempel, som jeg havde i erindring fra dengang, jeg som finanspolitisk ordfører i august sidste år gennemgik baggrundsmaterialet for centre og råd, og der faldt jeg bl.a. over et råd nedsat af den daværende kulturminister. Eksemplet er fra 1996, hvor Jytte Hilden jo nedsatte Litteraturrådet, og begrundelsen var, at »vi skal finde ud af, hvor der er noget, vi kan spille sammen med. Jeg er helt sikker på, at der er noget, der falder ned

mellem nogle stole«. Det er et ordret citat fra den begrundelse, som ministeren gav for det råd, altså det, at man skulle finde noget, der var faldet ned mellem to stole, og ikke vidste, hvad det var.

Min pointe, og det sagde jeg til gengæld på pressemødet, var, at man opretter et råd, som de, rådet er tænkt til fordel for, slet ikke ønsker. Det er pointen. Både forfattere og forlæggere talte nemlig imod, at man oprettede rådet, de var modstandere af loven, og alligevel oprettede man rådet, og formanden for rådet gav man 100.000 kr. og de øvrige medlemmer 50.000 kr., og senere hørte man ingenting. Det er sandheden, og det er det, jeg har refereret.

Det er problemet med mange råd, og det er ikke en kritik af dem, der sidder i rådet. Det er bare et eksempel på, at man etablerer noget, som ingen har bedt om, og som der bliver talt imod, og når man har etableret det, så forholder man sig ikke længere til, hvorvidt rådet skal oprettholdes. Det er altså politikerne, der svigter en prioriteringsopgave, det er ikke en kritik af de personer, der udpeges til at sidde i et råd.

Elisabeth Arnold (RV):

Jamen det var da rart at høre, at det ikke var ment som en kritik af de personer, der sidder i rådet, for sådan kunne ministerens udtalelse på det omtalte pressemøde den 11. januar godt opfattes, når man som ganske uforberedt tilhører sad og hørte på det.

Nu kan jeg forstå, at der er et eksempel på, at en minister har påtvunget nogle mennesker noget rådsarbejde, som de har syntes var inderligt overflødig, og derpå har de så alligevel fundet sig i det, da de nu fik et stort honorar. Kan jeg deraf udlede, at det er generelt, at der er adskillige råd og nævn, hvori der sidder personer, der har accepteret en post, som en minister har pålagt dem, mod at de så til gengæld har fået et stort honorar?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Spørgeren siger, at det var den opfattelse, man havde, da man var uforberedt, men det, jeg kritiserer spørgeren for, er for ikke at være forberedt til at stille spørgsmålet. Det var da at forvente, at man undersøgte, hvad der egentlig var blevet sagt, og stillede et spørgsmål ud fra det og ikke ud fra en påstand, som spørgeren har, fordi spørgeren er uforberedt.

Der er en væsentlig pointe i, at man etablerer et råd, og rådet får sit eget liv, men at politikere